

साक्रान्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तुं न शक्ता वयं
दोषैरन्यजनाश्रयैरपटवो जाताः स इत्यद्भुतम् ॥

अस्याश्चापवादकत्वादेकदेशस्थयोर्विरोधे विरोधालंकारः ।
गुणौ क्रिये वा चेत्स्यातां विरुद्धे हेतुकार्ययोः ॥ ६९ ॥
यद्धारब्धस्य वैफल्यमनर्थस्य च संभवः ।
विरूपयोः संघटना या च तद्विषमं मतम् ॥ ७० ॥

क्रमेण यथा—

‘सद्यः करस्पर्शमवाप्य चित्रं रणे रणे यस्य कृपाणलेखा ।

तमालनीला शरदिन्दुपाण्डु यशस्त्रिलोकाभरणं प्रसूते ॥’

अत्र कारणरूपासिलतायाः ‘कारणगुणा हि कार्यगुणमारभन्ते’
इति स्थितेर्विरुद्धा शुक्लयशस उत्पत्तिः ।

ख्यातिवारणाय युगपदिति । तेन ‘क्रिया शरीरेऽत्र परत्र भोगः’ इत्यत्र नातिव्याप्तिः
इत्याहुः । तत्र । ‘दन्तक्षतं कपोले वध्वा वेदना सपत्नीनाम्’ इत्यत्र स्त्रोचोदाहरणे
बोधकाभावेन कार्यकारणयोर्युगपदुत्पन्नत्वख्यातिविरहात् । ‘सा स्त्री वयं कातराः’
इत्यत्र स्त्रीत्वस्य कारणस्योत्पन्नत्वाभावादेव कार्योत्पत्तिर्युगपदुत्पन्नत्वख्यातिविरहात्
न च स्त्रीत्वस्योत्पन्नत्वमारोप्यमिति वाच्यम् । तस्य वैचित्र्यानावहत्वेन तदङ्गी-
कारस्यान्याय्यत्वात् । ‘दष्टो भुजंगेन—’ इत्यादौ युगपदुत्पन्नत्वख्यातिविरहादेवाति-
प्रसङ्गभङ्गेन तद्वारणार्थमुपात्तस्यात्यन्तपदस्यानर्थकत्वाच्च । अस्मन्मते तु कार्य-
कारणयोर्वैयधिकरण्यस्यैव यत्र विच्छित्तिविशेषजनकत्वं तत्रैव तस्यालंकारत्वस्वीकारः ।
‘दष्टो भुजंगेन—’ इत्यादौ कार्यकारणयोरवच्छेदकमेदसत्त्वेऽप्यधिकरणस्यैकत्वेन वैय-
धिकरण्यभावात् । ‘क्रिया शरीरे—’ इत्यादौ वैयधिकरण्यस्य सत्त्वेऽपि तस्य विच्छित्ति-
विशेषानाधायकत्वादेव नातिप्रसङ्गः । ननु कार्यकारणयोः सहानवस्थानलक्षणो वि-
रोधोऽत्रास्ति तस्यैवात्रालंकारत्वमास्तां किमधिककल्पनयेत्यत आह—अस्याश्चेति ।
कार्यकारणवैयधिकरण्यरूपाया असंगतेर्विलक्षणवैचित्र्याधायकत्वेन विशेषत्वात् ।
समानाधिकरणयोर्विरोधे विरोधालंकारस्य विषय इत्यर्थः ॥ विषमालंकारमाह—
गुणाविति । कार्यकारणयोर्युगौ विरुद्धौ क्रिये वा विरुद्धे चेत्स्यातां तद्विषममित्य-
त्रेणान्वयः । वैफल्यमभिमतफलानवाप्तिः । अनर्थस्य अनिष्टफलस्य । विरूपयोरेकत्र
वस्तुन्यत्यन्तमसंभवतोः संघटनं मेलनम् ॥ कार्यकारणयोर्युगविरोधमाह—सद्य
इति ॥ कारणगुणा इति । यद्यप्यवयविरूपकार्यगुणक्रियोरेकावयवरूपकारण-
गुणक्रियाजन्यत्वनियमस्तथापि तत्र तथा दर्शनादन्यत्रापि तथात्वं कविसूष्टौ क-